

ВПЛИВ ЕКОНОМІЧНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ НА ЮРИДИЧНУ СФЕРУ

Економічна злочинність є прикладом того, як у наші часи злочинці всіх країн об'єднуються задля отримання надприбутків. Ця злочинність усе частішає й виокремлюються такі новітні злочини, притаманні сучасності, як кіберорвідмивання, кібертероризм, викрадення особистих даних й інші злочини у віртуальному просторі.

Численна практика дослідження та протидії економічній злочинності переконливо доводить, що злочинці, задіяні в цій сфері, не обмежуються одним видом злочину, натомість спеціалізуються відразу на багатьох. Прикрим є той факт, що відмиті гроші, кошти, вилучені за допомогою кіберзлочинів, підробки валюти йдуть на фінансування терористичної діяльності, торгівлі людьми тощо.

Вважається, що економічна злочинність спричиняє значну соціальну шкоду. Це тому, що вона впливає не лише на демократичні інститути, але також підриває державний скарб, скорочуючи наявні ресурси для здійснення державної політики. Вразливішими є ті, кому ця політика потрібна найбільше, тому вони стають однією з головних жертв корупції та економічної злочинності. У той же час соціальний збиток, заподіяний цією злочинною діяльністю, зазвичай невидимий: крім загального обурення, досить складним є точне усвідомлення справжніх наслідків цих злочинів.

Більше того, вибіркоче та неефективне притягнення до кримінальної відповідальності за цей вид злочинів та відповідальні особи свідчать про структурну безкарність судової системи щодо цієї злочинної діяльності.

Звичайно, це пов'язано з тим, що економічні злочини часто здійснюються потужними суб'єктами, пов'язаними з політичною та економічною владою.

Економічний злочин породжується від прихованої сили, яка визначає відносини між економікою та політикою. Фінансова лібералізація та ринкові реформи залишають в результаті поступовий процес захоплення інституціональної держави основними економічними групами. Зараз це захоплення виражається у потужному впливі цих економічних суб'єктів на процеси прийняття рішень, здійснення державної політики та розподіл економічних та соціальних ресурсів.

Економічна злочинність нині вважається одним із найзагрозливіших факторів, що руйнують світову економіку, призводять до бідності населення відповідних країн і провокують інші види злочинів.

Економічна злочинність являє собою корисливу злочинну діяльність учасників економічних відносин, метою яких є заподіяння матеріальних збитків підприємствам, установам, організаціям різних форм власності або економічним суб'єктам. [23] Цей вид злочинності охоплює широке коло правопорушень: від фінансових злочинів, вчинених банками, ухилення від сплати податків, незаконного переміщення капіталу, відмивання грошей, злочинів, вчинених державними службовцями.

Широке поширення необдуманих інвестицій, хибне представлення фінансової звітності та змова на маніпуляції міжбанківськими процентними ставками підпадають під визначення серйозної та організованої злочинності. Формулюючи поняття економічної злочинності, спершу потрібно припустити, що мова йде про суспільно небезпечну економічну діяльність деякої частини членів суспільства, які є предметом, а точніше суб'єктами цієї діяльності. [16]

Господарська діяльність включає виробництво благ, обмін ними, їх розподіл та споживання. Вона фокусується на відтворенні матеріальних та соціальних умов функціонування особистості та суспільства, а також відображає сутність економіки.

Низький ризик та високі прибутки, пов'язані з економічною злочинністю, роблять це дуже привабливою діяльністю для чималої кількості груп організованих злочинів. Ймовірність виявлення шахрайства та притягнення до кримінальної відповідальності низька через складність необхідних розслідувань. Особливо це стосується випадків шахрайства, які можуть бути розкриті лише за допомогою міжнародного співробітництва, а також правопорушень в інтернет-мережах, щодо яких потрібно встановити юрисдикцію. Причини виникнення злочинів у сфері економіки обумовлені перш за все соціально-економічною й політичною кризами в державах. Це закладає основу безперервної нестабільності основних потреб населення, а також соціальних цінностей.

Серед економічних причин та умов утворення економічної злочинності слід зазначити:

- Ступінь поляризації населення за рівнем доходу

Чим далі знаходяться один від одного "полюси" бідності та багатства, тим більша соціальна напруженість та прагнення бідних до найпримітивніших засобів перерозподілу власності, з одного боку, і жорсткіша боротьба між тими, хто зосереджує найбільше багатство - з іншого.

- Рівень бідності населення, який визначається виходячи із значення вартості фізіологічно необхідного мінімального рівня забезпеченості .
- Інфляція як процес чи результат девальвації грошей.
- Безробіття населення, що створює основу для масового прийому засобів для існування незаконним шляхом, в тому числі через кримінальні злочини, оскільки рівень соціального захисту безробітних дійсно відповідає межі абсолютної бідності. [2]

До політичних причин і умов злочинності у сфері економіки слід віднести:

- Загальну політичну хиткість, яка часто є фактором циклічного загострення економічної кризи і постійно загрожує втратою статусу державою гаранта економічної стабільності. Політична нестабільність також

викликає низький рівень поваги до влади, включаючи судову владу та правоохоронні органи.

○ Продажність державного та муніципального апарату, що перешкоджає прийняттю ефективних антикризових заходів та заходів добросовісної відповідальності перед особами, які вчинили корисливі злочини. У зв'язку з цим особи, які незаконно конфіскують чужі статки у значних розмірах, мають гарантії проти переслідування та притягнення до відповідальності.

Більше того, вибіркове та неефективне притягнення до кримінальної відповідальності за цей вид злочинів та винних осіб свідчать про структурну безкарність у судовій системі щодо цієї діяльності. Причиною, звичайно, є той факт, що економічні злочини часто вчиняються потужними суб'єктами, пов'язаними з політичною та економічною владою. [2]

Економічна злочинність - це більш широке поняття, яке застосовується не лише до економічних злочинів, а й до інших суспільно небезпечних видів діяльності, які, незважаючи на вплив на економічні відносини, не здійснюються у зв'язку з виконанням професійних функцій (вчиняються зовнішнім суб'єктом). Суб'єкти економічного злочину підлягають шахрайській діяльності, злочину, пов'язаного з виробництвом об'єктів, що охороняються державною монополією.

Нині доведено, що економічна злочинність виявляється негативним, тіншовим і прихованим явищем. У більш широкому розумінні ці злочини фактично спрямовані на отримання деякої матеріальної вигоди та порушення нормального функціонування економічної системи та заподіяння матеріальних збитків.

Суть - це порушення, у свою чергу, довіри. Довіра є основою комерції та громадянського суспільства. Таким чином, економічна злочинність ставить під загрозу основні міжособистісні відносини, економічний розвиток, а в деяких випадках навіть стабільність урядів. А розповсюдження анонімних

фінансових операцій супроводжується сумірним поширенням підриву відносин, що базуються на довірі. [8]

Присутня думка, що економічний злочин ніколи не буде вчинений один раз. Зазвичай це сукупність злочинів, кожен з яких спрямований на досягнення загальної мети. І ця сукупність економічних злочинів є своєрідною тактикою збагачення незаконним шляхом, коли один вид злочину є необхідним елементом при підготовці чи приховуванні іншого.

До основних ознак економічної злочинності належать:

- 1) маскуванню у вигляді законної економічної діяльності;
- 2) здатність злочинців пристосовуватися до нових форм і методів комерційної діяльності;
- 3) досконале володіння інформацією щодо поточної ситуації на ринку;
- 4) використання недоробок у діючих законодавчих актах, що регулюють підприємницьку діяльність. [14]

Економічні злочини можуть бути вчинені на всіх стадіях діяльності корпоративної структури: акціонери можуть бути омануті при вкладанні коштів у статутний фонд суб'єкта господарювання, а працівники чи службовці - при начисленні їх заробітної плати, премій та інших внесків на матеріальне утримання. Слід також враховувати виробничі процеси, що здійснюються з супроводом нанесення збитків, які можуть бути шкідливими не тільки для конкурентів чи споживачів продукції, робіт та послуг, а й для навколишнього середовища. Сюди слід віднести правильний розподіл доходу, оскільки це може бути досягнуто способами, що суперечать чинному податковому законодавству. Особливу увагу слід приділити шахрайській діяльності компаній, що надають державні субсидії та позики, оскільки держава може бути обдурена суб'єктом господарювання, через надання їм фіктивних даних.

З плином часу та прогресивним розвитком сучасних технологій почали формуватися основні тенденції економічних злочинів. У даному виді злочинів з'являються складніші та витончені способи скоєння.

Перша тенденція полягає в тому, що економічні злочини стали важче розслідувати. Злочини плануються ретельніше та залучають більшу кількість людей. Як процес глобалізації, так і прискорення технологічного прогресу ще більше ускладнюють цю справу.

Друга тенденція полягає в тому, що навіть люди, які вчиняють інші правопорушення, втягуються в економічну злочинність. Посилання на інший тяжкий злочин стають все більш поширеними. Як наслідок, зростаюча кількість економічних правопорушень пов'язана з організованою злочинністю. Така злочинність полягає в тому, що вона включає декілька видів незаконності, є міжнародною за обсягом і здійснюється тісно пов'язаними групами чи мережами.

Третя тенденція полягає в тому, що правопорушники ставлять себе поза досяжності, призначаючи вигаданих іноземних осіб до корпоративних правління та беручи участь у інших подібних вивертах. [19]

Класифікація економічних злочинів як системи їх груп та видів:

- 1) кримінальні правопорушення у сфері відносин власності, у зв'язку з шахрайством, комерційною діяльністю, розкраданням майна шляхом привласнення, розкрадання чи зловживання службовим становищем;
- 2) злочини щодо виконання бюджету.
- 3) правопорушення у сфері фінансових відносин: виробництво та продаж підроблених грошей чи цінних паперів; порушення правил здійснення грошових операцій; приховування валютних надходжень; ухилення від сплати податків; порушення порядку випуску (випуску) та обігу цінних паперів;
- 4) злочини у сфері торговельних відносин: участь у заборонених видах господарської діяльності; порушення ділового процесу; фіктивний бізнес; шахрайство з фінансовими ресурсами; боротьба з законною господарською діяльністю; фіктивне банкрутство
- 5) правопорушення у сфері захисту від монополізму та недобросовісної конкуренції: розголошення комерційної таємниці; штучне підвищення та

підтримка високих цін на споживчі товари та послуги; змова щодо ціноутворення;

б) кримінальні правопорушення у сфері обслуговування населення: виробництво та реалізація продукції, яка не відповідає стандартам якості; порушення правил ведення бізнесу;

7) злочини у сфері митного регулювання: контрабанда. [22]

Оцінка загрози серйозної та організованої злочинності у 2017 році (SOCTA) висвітлює ряд питань шахрайства, зокрема, які особливо хвилюють Європол та правоохоронні органи. Це: інвестиційне шахрайство; маркетингове шахрайство; шахрайство з платіжними дорученнями; фальсифікація закупівель; страхове шахрайство; шахрайство щодо субсидій та іпотечне шахрайство. [2]

Інвестиційне шахрайство покладається на техніку соціального інжинірингу - використання обману для маніпулювання особами з метою розкриття конфіденційної чи особистої інформації, яка може бути використана в шахрайських цілях - що робить особливо важким протидію. Цей вид шахрайства може бути дуже прибутковим, якщо одне розслідування показало, що організована злочинна група отримала оціночний прибуток у розмірі до 3 млрд. євро від діяльності.

Найпоширенішими схемами шахрайства з інвестиціями :

Схеми «boiler room», де шахраї тиснуть на своїх жертв, або через різноманітні техніки маніпулювання спонукають, щоб ті інвестували в неіснуючі або дуже малоцінні акції. Злочинці часто використовують фальшиві документи та сертифікати, щоб представити свою компанію та акції як законні. [2]

У бізнесі термін «котельня» відноситься до вихідного кол-центру, який продає сумнівні інвестиції по телефону.

Схеми Понці, де шахраї залучають групу початкових інвесторів із обіцянками дуже високої прибутковості за дуже короткий час. Щоб залучити більше жертв, шахрай почне погашати початкових інвесторів,

використовуючи кошти, накопичені від додаткових інвесторів. Зрештою, інвестори залишаються з порожніми руками, коли шахрай зникає із коштами, відмитими через численні банківські рахунки, що зберігаються різними фронтовими компаніями в різних юрисдикціях. [2]

Пірамідні схеми, схожі на схеми Понці. Однак початкові інвестори беруть активну участь і вимагають набору нових інвесторів для отримання прибутку.

Під час маркетингового шахрайства злочинці використовують різні засоби комунікації, такі як телефонні дзвінки, Інтернет, соціальні медіа, масові розсилки, телебачення або радіо, щоб контактувати з жертвами та вимагати гроші чи інші цінності в одній або декількох юрисдикціях. Наприклад, поширеними є випадки, коли зловмисники зв'язуються з найбільш вразливою групою населення - людьми пенсійного віку, представляючи себе працівниками поліції чи банківських установ, злочинці телефонують потерпілим по телефону, щоб попередити їх про ризик шахрайства, пов'язаного із їхнім банком. Постраждалим рекомендується перерахувати свої заощадження на рахунки зберігання, контрольовані шахраями.

Шахрайство з платіжними дорученнями - злочинці використовують шахрайські накази про переказ, щоб обманювати приватні та державні організації. Зазвичай постраждалі організації діють на міжнародному рівні. Цей вид шахрайства також називають шахрайством з генеральним директором, шахрайством з передачею коштів або компромісом ділової електронної пошти. Для здійснення цього шахрайства злочинці покладаються на методи соціальної інженерії та зловмисне програмне забезпечення. Зазвичай викрадені кошти переносяться через ряд рахунків у різних державах-членах перед тим, як потрапити на цільові рахунки за межами держави. [2]

Фальсифікація закупівель - випадок, коли злочинні угруповання використовують хабарі для отримання інформації або безпосередньо впливають на оцінку заявок, щоб виграти тендери на державні послуги в конкуренції з юридичним бізнесом. Цей тип маніпуляцій особливо помітний у

секторі енергетики, будівництва, інформаційних технологій та управління відходами. [2]

Шахрайство з субсидіями - злочинці подають шахрайські заявки на отримання субсидій або тендерів. Зазвичай ці програми базуються на помилкових деклараціях, звітах про виконання та рахунках-фактурах. [2]

Іпотечне шахрайство передбачає шахраїв, які використовують шахрайські документи для отримання банківських позик, які ніколи не повертаються. [2]

Економічний злочин повинен також включати фактор крадіжки інтелектуальної власності. Таким чином, якщо підприємство використовує патент, технологію або товар, то законодавством інші підприємства не можуть використовувати цю технологію для виготовлення відповідного товару. Порушення патентів та зразків промислової продукції вважається економічним злочином, оскільки таке втручання може завдати значної шкоди.

Шахрайство з ПДВ може здійснюватися такими основними способами:

- транзакція не декларується і сплата ПДВ не проводиться. Як в результаті не сплачується податок на прибуток за будь-який прибуток. Також не збирається жоден виборчий податок на придбання;

- ПДВ декларується, але не сплачується, що часто виникає при банкрутстві;

- Виходячи з помилкових підстав, надлишок вхідного ПДВ оголошується таким чином, щоб вимагати податковій надходження від держави;

- Товари перевозять контрабандою з країн, які не є членами ЄС, на замовлення продати їх без сплати податку на прибуток від виручки. Як результат, також не сплачується ПДВ. [3]

І криміналістичні дослідження, і державні установи у своїй щоденній роботі добре знайомі з обманними методами, застосовуваними у зв'язку з ПДВ. Тим не менш, немає сумнівів, що спроби агентств контролювати таке шахрайство породили нові методи. [3]

Слід не забувати про кіберзлочинність. Їй характерна відсутність будь-якого узгодженого визначення на глобальному рівні; та сама подія може бути класифікована як "промислове шпигунство", "крадіжка IP", а також "кіберзлочинність". Кіберзлочинність визначають як - економічний злочин, скоєний за допомогою комп'ютерів та Інтернету. Він включає розповсюдження вірусів, незаконне завантаження файлів, фішинг, фарммінг та крадіжку особистих даних, таких як банківські реквізити. [24]

Не буде перебільшенням стверджувати, що сьогоденні ІТ-технології добряче підходять для вчинення економічних злочинів. Електронна комерція, може посилити будь-яку спробу ідентифікувати продавця або встановити фіскальне місце проживання. Інтернет - це не лише ринок, але й засіб для переказу коштів у всьому світі. Таким чином, технологія забезпечила економічних правопорушників інструментом як для вчинення злочинів, так і для відмивання доходів, отриманих їх діями. [7]

Рівень шахрайства та економічної злочинності залишається рекордно високим, впливаючи на більшу кількість компаній більш різноманітними способами, ніж будь-коли раніше. Для бізнесу загроза цих злочинних діянь є поточною та зростаючою. Це ризик, який небезпечно ігнорувати чи недооцінювати.

Втрати від шахрайства комплексні. Їх можна підрахувати: прямі фінансові втрати або витрати через штрафи, пені, заходів виправлення. Але деякі витрати не піддаються кількісній оцінці - в тому числі збитки бренду, втрата позиції на ринку, падіння морального духу співробітників і втрачені майбутні можливості. [4]

Аналіз сучасного стану і тенденцій розвитку економічної злочинності в умовах збереження або зростання негативних явищ в економіці країни (гіперінфляція, масові банкрутства неконкурентоздатних виробництв, безробіття, низький життєвий рівень пригнічуючої частини населення на тлі економічного процвітання надтонкого прошарку представників тіньового

бізнесу, поглиблення соціальної диференціації та ін.) дозволяє виявити наступні негативні тенденції в економічній злочинності:

- тісне переплетення економічної і насильницької злочинності у рамках організованої злочинності;
- виникнення великих злочинних організацій мафіозного типу (ієрархічних злочинних співтовариств), які контролюють цілі сфери економіки і регіони, їх групи;
- поява злочинних співтовариств, що мають корупційні зв'язки в усіх органах влади, у тому числі в правоохоронних і контролюючих органах;
- посилення інтернаціоналізації злочинної діяльності, зміцнення зв'язків вітчизняних організованих злочинних груп з аналогічними структурами в країнах ближнього і далекого зарубіжжя;
- швидке поширення нових способів скоювання злочинів з використанням пропусків в регулюванні ринкових стосунків (фіктивні угоди, у тому числі пов'язані із створенням псевдопідприємництва, організація фіктивних банкрутств, випуск незабезпечених цінних паперів і т. п.);
- легалізація злочинних доходів в сферах приватизації, торгівлі нерухомістю, банківських операцій в умовах відсутності спеціального законодавства про відповідальність за "відмивання" таких доходів;
- зростання інтелектуального потенціалу економічної злочинності за рахунок створення у рамках злочинних співтовариств аналітичних підрозділів, що активно використовують офіційні інформаційні, дослідницькі і організаційно-управлінські структури держави;
- відсутність ефективного державного контролю у сфері ліцензування підприємницької діяльності. [9]

До складу негативних факторів, що визначають тенденції зростання рівня економічної злочинності також належать:

а) втрата загального організаційного впливу держави на функціонування системи запобігання злочинності в нових соціально-економічних умовах

ринкової трансформації суспільства, недоліки державного регулювання управління системою попередження злочинності у сфері господарської діяльності;

б) у певних випадках існує кримінальний зв'язок між посадовими особами суб'єктів господарської діяльності та посадовими особами органів державної влади та управління;

в) недоліки чинного законодавства, яке у свою чергу не повністю відповідає необхідній мірі забезпечення перехідного рівня розвитку суспільства, характеризується великою кількістю нормативних актів та невідповідностями між ними;

г) значні недоліки в роботі правоохоронних та контролюючих органів у боротьбі з економічною злочинністю, відсутність запобіжних дій;

д) недостатня наукова розробка нагальних проблем у боротьбі із злочинами у сфері господарської діяльності. [19]

Тенденція економічної злочинності протягом останніх десяти років свідчить про збільшення кількості злочинів, скоєних за допомогою інформаційних та телекомунікаційних технологій. Деякі поширені економічні злочини відносяться до категорії кіберзлочинності. Наприклад, розтрата або присвоєння активів у банківських установах часто здійснюється шляхом введення неправдивої інформації, яка обробляється на електронних комп'ютерах, автоматизованих системах, комп'ютерних мережах, або що засоби масової інформації зберігають інформацію, створену особою, яка має до неї доступ, наприклад, бухгалтер або скарбник. Легалізація доходів, одержаних злочинним шляхом, часто здійснюється за допомогою передових комп'ютерних технологій у фінансовій та банківській сферах. Цей злочин часто називають "кібервідмиванням грошей". [4]

В принципі, кібервідмивання - це те саме, що і звичайна практика відмивання грошей, яка складається з трьох етапів:

1. Розміщення, внесення «нечистих» грошей у легальну фінансову систему.

2. Накладення, перерахування або зміна форми грошей за допомогою складних трансакцій для приховування походження коштів.

3. Інтеграція, повернення грошей, які були «відмиті». [4]

На відміну від звичайного відмивання грошей, онлайн-трансакції надають зловмисникам широкий діапазон дій, швидкість, легкість. У будь-якому куточку світу злочинці можуть розпочати свої дії, доки є доступ до Інтернету. [1]

Зловмисники можуть використовувати електронну комерцію як «машину для відмивання» за свої гроші через законний платіжний процесор. Наприклад, минулого року виникла підозра, що член ISIS у США перемістив свої брудні гроші, щоб продати комп'ютери на eBay. Винуватець отримував оплату трансакцій з-за кордону через рахунок PayPal. [1]

Відмивати нелегальні гроші цифровою валютою або криптовалютою складніше, ніж звичайним методом, але шахраї можуть отримати кращу конфіденційність, аби приховати джерело грошей для меншої можливості простеження владою.

Сучасна організована злочинність створює загрозу не лише національним інтересам окремих держав, але також є прямою загрозою міжнародній безпеці та має транснаціональний характер. Організована злочинність становить особливий ризик для країн з нестабільними соціально-політичними та економічними умовами, що зазнають економічної та політичної трансформації. [21]

Злочини в сфері економіки дуже дорогі для нашого суспільства. На відміну від звичайних злочинів, які зачіпають конкретних осіб, економічні злочини впливають на суспільство в цілому. Наприклад, помилкова реклама спонукає громадськість інвестувати в продукти, які не мають бажаного ефекту. Небезпечні препарати, пестициди та харчові добавки впливають на здоров'я тисяч. Вплив промислових небезпек, таких як небезпечне обладнання та отруйні матеріали та викиди, негативно впливає на довголіття працівників. Це тому, що багато форм економічної злочинності відносно невидимі,

наприклад, у порівнянні з насильницькою злочинністю. Вплив економічного злочину на суспільство приховано, оскільки громадський страх та стурбованість посилюються у випадках, які безпосередньо впливають на особисту безпеку. [5]

Значна частка транснаціональних організованих злочинів приймає характер глобальної економічної злочинності. Доходи від транснаціональних злочинів, таких як торгівля наркотиками, вимагання, корупція, ухилення від сплати податків, контрабанда зброї, тероризм та шахрайство. Міжнародна економічна загроза, яку створює глобальна організована злочинність, у все більш глобальній економіці є однією з основних "нових" загроз національній безпеці. Глобальна економічна злочинність не стосується лише певної групи фінансових установ або регіональних областей; це впливає на міжнародні фінансові мережі та економіку на національному рівні. Відмивання мільярдів доларів грошима організованої злочинності погіршує проблеми державного боргу, оскільки великі суми грошей потім втрачаються як податкові надходження до уряду цієї країни. Глобальна організована злочинність може завдати шкоди політичним структурам, особливо крихким демократіям та економікам, що розвиваються. Оскільки люди відчують, що влада не може зупинити організовану злочинність, вони звертаються до лідерів злочинів з метою захисту і політичні інститути починають погіршуватися.

Візьмемо до уваги корупцію. Вона, навіть на помірному рівні, демонструє симбіотичний зв'язок між ринковою діяльністю та тягою до наживи. Якщо в хабарництві задіяні великі корпоративні установи та державні чиновники, керівники, які корупціонують державних службовців, швидше за все, будуть повторювати неоднократно ці дії, і, можна сказати, втягуються в ринковий злочин, тоді як з точки зору одержувачів хабарів, їх діяльність спеціальні опортуністичні акти правопорушень. Як результат, і залежно від масштабу, економічна злочинність здатна конкурувати із законною діяльністю і навіть проникати та підривати її.

Наявні значні соціальні витрати, якщо не докладати зусиль для боротьби з злочинами в економічній сфері. Відмивання грошей, організована злочинність та економічна злочинність часто є цілісно пов'язаними, і злочинні організації використовуватимуть свої прибутки для проникнення або придбання контролю над легальним бізнесом та підкупу приватних осіб і навіть урядів. З часом це може серйозно послабити морально-етичну структуру та стандарти суспільства та завдати шкоди принципам, що лежать в основі демократії. Не можна виключати можливості злочинців встановлювати маріонеткові уряди, використовуючи доходи від злочинів, щоб сфальсифікувати та виграти вибори.

Через значний вплив економічної злочинності серед держав, що активно розвиваються, присутні: виснаження сировини та капіталу, надмірна залежність від імпорту, високе співвідношення іноземних та внутрішніх інвестицій, надлишок імпорту над експортом та недостатнє регулювання конкуренції з боку іноземних виробників. Справжнє значення економічної злочинності як загрози можна краще показати таким чином. [6]

Сформувалась і основа реакцій економічної політики на організовану злочинність, яка прагне залучити незаконно придбані кошти в державну фінансову систему шляхом оподаткування та конфіскації активів. Заходи, натхненні цими прагненнями протидії, мають на меті позбавити злочинців конкурентної переваги, яку вони інакше отримали б від виручки.

Перевага, що впливає з економічної злочинності, не виникає лише внаслідок розподілу доходів. Як зазначають багато економістів, іноді це притаманне торгівлі товарами, отриманими шляхом крадіжок, фальсифікацій чи контрабанди.

Шахрайські операції із заощадженнями та інвестиціями неминуче спричиняють збитки для вкладників та інвесторів. Так можна просувати спекулятивні угоди. Інколи вони призводять до краху фінансових установ.

Класична думка полягає в тому, що економічна злочинність є ендемічною у державах, переповнених проблемами перехідного періоду, або

потрапили в політичні кризи. На цих перехрестях рівень вразливості гострий. Особливості перехідного стану, які створюють особливу вразливість, можна узагальнити так:

- зменшення соціального контролю, що відображається відсутністю законодавчих актів проти економічної злочинності;
- більша мобільність персоналу в країні та на міжнародному рівні;
- корупція, спричинена зниженням зарплати, збільшенням можливостей, зменшенням штрафних санкцій та падінням моральних цінностей;
- тісний зв'язок між політичною владою та доступом до економічних важелів;
- дисбаланс ресурсів між правоохоронними структурами та злочинними організаціями; призводить до розчарування функціонерів правоохоронних органів та їх поглинання в приватний сектор. [2]

Існує припущення, що частина злочинно зароблених активів використовувалася для фінансування виборчих кампаній.

Розглянемо африканські незалежні держави, які зіткнулися з переходом від економіки, керованої державою, до ринкової економіки, і від самодержавного правління до прозорі демократичної політики. Окрім того, що це було малоефективним на макроекономічному рівні, в політичному керівництві та в бюрократіях були елементи, які вміло керували реформами так, щоб вони їх влаштувати. Ці елементи змогли використати нові ідеологічні зміни для залучення до «практики накопичення», виділяючи для себе вигідні сфери для власної ділової діяльності. Вони перетинали державні посади, обіймаючи „накопичувальні“ посади, що неминуче призводило до корупції. Такий розвиток подій неабияк позначиться на корупції і організованій злочинності. Корупційна практика так званих високопосадовців приводила їх в контакт з "посередниками", все частіше іноземцями і іншими підприємцями, які діяли на злочинних ринках.

Наявність міграційних спільнот через національні кордони збагачує середовище для передачі ресурсів між відповідними країнами, часто

неофіційно та без звернення до фінансових установ та регулярно порушуючи закони про контроль за рухом валюти

З огляду на історію її еволюції, не дивно, що ринкова економічна злочинність має транскордонні виміри. Незаконний бізнес імітує законний бізнес у створенні та використанні транснаціональних ринків. Злочинні угруповання виявились майстерними у використанні глобалізації та швидких технологічних інновацій. Склад цих груп вже давно космополітичний, а характер діяльності за участі змінюється залежно від потреб ринку. Одним із наслідків цього є ймовірність транскордонної передачі доходів, одержаних злочинним шляхом. Вплив злочину відчувається як у тому місці, де відбувається злочинна діяльність, так і в місці призначення доходів.

Фінансово-економічна безпека визначається як процес, за допомогою якого менеджери забезпечують відповідальність за фактичну діяльність стосовно запланованих заходів. Основна мета - своєчасне виявлення відхилень від нормальної реалізації та здійснення управлінських заходів щодо поліпшення ситуації з метою забезпечення виконання розроблених планів, досягнення поставлених цілей діяльності. [13]

Одне з основних завдань фінансово-економічної безпеки - захист банківського сектору від загроз зовнішнього та внутрішнього втручання. Фінансова та економічна безпека банківського сектора має велике значення для інтересів держави, оскільки зниження довіри до банків негативно впливає на фінансову безпеку та завдає збитків.

Сектор фінансових служб завжди був мішенню для шахраїв. Він продовжує залишатися дуже привабливим завдяки значній кількості грошових коштів, активів та конфіденційних даних про клієнтів, які їм доступні, через характер галузі.

Фінансові служби зазнають шахрайства з набагато вищим показником порівняно з рівнем шахрайства, про який звітують працівники інших галузей. Це може бути пов'язано з тим, що галузь фінансів має широкий контроль за виявленням зовнішніх шахрайств, що вчиняються проти неї, а також може

бути пов'язано з визначеним та розширеним внутрішнім контролем, який зменшує ризики та сприяє їх виявленню.

Економічні наслідки функціонування банківського сектора можна оцінити на основі таких показників безпеки, які також використовуються як індикатори її важливості для економіки країни в цілому:

- відношення активів банків до ВВП;
- розмір чистих внутрішніх активів НБУ;
- обсяг внутрішніх резервів НБУ;
- частка іноземного капіталу в сукупному капіталу банку;
- частка проблемних кредитів в обсязі чистих активів банків;
- стан сектора банківських депозитів;
- співвідношення високоліквідних коштів в обсязі чисти активів банківської системи;
- співвідношення власних і залучених коштів;
- динаміка та обсяги отриманого банками прибутку;
- масштаби та характеристики банківського злиття та поглинання;
- діапазон процентних ставок;
- частка кредитної заборгованості населення в загальному обсязі кредитного портфеля;
- відношення прибутку до середніх капіталу та активів. [11]

У рамках фінансово-економічної безпеки виконуються два типи контролю:

1) поточний, який здійснюється безпосередньо під час функціонування банку і виконання антикризових заходів.

Його головною метою є оцінка відповідності фактичних результатів поставленим завданням, а також ступінь ефективності дій щодо забезпечення фінансової безпеки.

2) підсумковий, який виконується за фактом закінчення звітного періоду або реалізації комплексу антикризових заходів.

Мета - перевірка відповідності досягнутих результатів поставленим цілям, оцінка ефективності здійснюваних заходів і прийняття рішення про необхідність додаткових заходів щодо забезпечення фінансово-економічної безпеки.

Функціонально контроль вирішує цілий комплекс завдань і об'єднує між собою всі елементи системи фінансово-економічної безпеки банків та банківських установ. Він забезпечує взаємозв'язок між аналізом, плануванням, формуванням інформаційної бази, розробкою та реалізацією антикризових заходів, оцінкою їх ефективності, формуванням висновків та рекомендацій щодо стратегічних напрямів.

Виділяють основні форми банківського контролю:

- контроль за реєстрацією суб'єктів банківської діяльності, їх ліцензування на проведення банківських операцій;
- контроль при проведенні кредитних операцій;
- контроль за веденням касових операцій та безготівкових розрахунків;
- контроль за відкриттям та користуванням юридичними та іншими фізичними особами банківськими рахунками в національній валюті;
- запобігання та протидія відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом. [3]

Слід зазначити, що в умовах глобалізації фінансово-економічна безпека стає не лише національною, а й міжнародною проблемою, яка є багатогранною. Щоб допомогти боротися з економічною злочинністю, керівники служб безпеки, що представляють найбільші світові банки та банківські групи, збираються разом під егідою Міжнародної асоціації з банківської безпеки, сприяють обміну інформацією між її членами та надають взаємодопомогу у запобіганні дій проти банків. [3]

Зважаючи на те, що сучасне злочинне середовище має постійну тенденцію до підвищення своєї кваліфікації, внутрішньої організації, професіоналізму, технічного оснащення тощо, це важливо для розробки

сучасних контрзаходів, які мають важливе значення для захисту прав та законних інтересів особи, суспільства та державних злочинних організацій, розробка форм та методів протидії злочинної діяльності. Основні види:

1) політичні, що спрямовані на формування політичної культури політичних інституцій держави, ліквідацію політичної корупції, прозорості діяльності політичних партій, формування ними вищих державних органів на засадах високої моральності, професіоналізму, демократії, конкурсного підбору кадрів, ліквідації кумівства, клановості, сімейственості і т. ін.;

2) організаційно-правові, що спрямовані на:

а) удосконалення всіх інститутів цивільного, господарського, адміністративного, трудового законодавства, законодавства про державну службу і, зокрема щодо добору кадрів на державну службу, рішення органів державної влади та їх посадових осіб і т. ін.;

б) удосконалення законодавства у сфері боротьби з організованою злочинністю та здійснення реформи органів кримінальної юстиції. [26]

Потрібно спонсорувати витрати на створення та підтримку систем безпеки, які є проактивними, реагуючими, завищувати страхові внески, що враховують підвищений ризик та вищий рівень злочинності; високий рівень оподаткування спрямувати на підтримку державних витрат на боротьбу зі злочинністю.

Також важливим є розгляд організаціями способів захисту від економічної злочинності:

1. Встановлення та забезпечення кібербезпеки, щоб ризики були повністю визначені та зрозумілі, а вплив змін технологій на ринку повністю був запланованим та позитивним.

2. Визначити план реагування на кібер-кризу для захисту від фінансових та нефінансових втрат та пом'якшення репутаційних ризиків, пов'язаних з інцидентом.

3. Слідкувати за тим, щоб вищі керівництва активно діяли на лідируючі позиції у боротьбі з економічною злочинністю.

4. Проводити більш регулярні оцінки ризиків шахрайства для виявлення постійно змінюваних ризиків економічної злочинності.

5. Сприяти та підтримувати вбудовування механізмів подання сигналів щодо подальших загроз.

Вище керівництво повинно проявляти активну роль у боротьбі з економічною злочинністю. Швидко мінливі ринкові тенденції, а також глобальне регуляторне середовище та жорсткіші дії щодо виконання зобов'язань роблять це важливим. Вищому керівництву необхідно зосередитись як на превентивному, так і на детективному контролі над економічними злочинами. Вони повинні гарантувати, що регулярно проводяться оцінки ризиків шахрайства та що підхід підходить до ризиків. [20]

Існують значні проблеми, які можуть перешкоджати збору даних, необхідних для порівняння показників економічної злочинності. Щоб дані про злочинну діяльність були доступними, необхідно не лише визнати діяльність злочинном, а й офіційно фіксувати її, а записи зберігати в організованому та вилученому вигляді. Крім того, якщо шукається інформація про вплив злочину, запис повинен супроводжувати аналітичний зміст.

Враховуючи альтернативні технології та методи, лише 25% організацій використовують з метою протидії штучний інтелект - технологію, яка сьогодні є все більш поширеною (однак, організацій, що використовують ШІ, намагаються знайти в ній цінність як інструменту боротьби з шахрайством). [7]

Окремий інструмент або технологія сама по собі не винайде програми боротьби з шахрайством. Оскільки компанії борються за впровадження нових технологій боротьби зі злочинністю, організації, що використовують нові інструменти, такі як штучний інтелект, знаходять свою користь при належному впровадженні.

Які ключові кроки здійснюють організації, яким вдається боротися?

– Проводять розслідування. Отримати корінь проблеми є ключовим фактором для запобігання подальшої шкоди. Компанії часто шукають зовнішньої допомоги для розслідування шахрайства, коли будь-яка об'єктивність є вирішальною або їм не вистачає ресурсів та досвіду, щоб зробити це самостійно.

– Покращують їх внутрішній контроль, політику.

– Вживають дисциплінарних заходів щодо працівників. У відповідності з нормативними вказівками програми дотримання повинні застосовуватися до всіх, і ніхто не повинен бути поза їх досяжністю;

– Розкривають інцидент державним органам. Попереднє розкриття шахрайства може іноді спричинити сприятливіший результат. [5]

Економічні злочини розростаються у багатьох країнах, особливо тих, що перебувають у процесі економічного, соціального чи політичного розвитку. Ряд труднощів виникає при розслідуванні таких правопорушень. Перший - це визначення: наприклад, характеристики або складові "незаконних монополій" або "виробництва небезпечних продуктів". Друге - це визначення відповідальності: чи то корпорація, так і особи, що знаходяться в ній. По-третє, часто буває дуже важко довести намір скоїти злочин. Нарешті, і, мабуть, найголовніше, громадськість, хоча вона все більше усвідомлює природу таких злочинів, є значною мірою апатичною, і навіть якщо в деяких випадках це стосується, не в змозі чинити тиск на уряд, залишаючи це питання кілька груп захисту споживачів.

Будь-яке дослідження економічної злочинності є актуальним, оскільки враховує його нові тенденції, що визначають механізм його злочину, що дозволяє розробляти методи запобігання та контролю.

Підсумовуючи усе вищесказане, ми можемо констатувати, що злочини у сфері економіки - протиправна діяльність, що посягає на інтереси економіки держави в цілому, а також на підприємницьку діяльність і на інтереси окремих громадян, постійно і систематично здійснювана з метою отримання наживи в рамках і під прикриттям законної економічної діяльності як фізичними, так і

юридичними особами, а не однією конкретною. Злочинність в економіці – це організована злочинність, найбільш небезпечне явище в державах з ринковою конкурентною економікою, яка перетворилася на транснаціональну.

Актуальним питанням у боротьбі з економічною злочинністю є і гармонізація законодавства, узгодженість методик, засобів та процесуальних досліджень. [13]

Найбільш спонукальна сила для злочинів у сфері економіки – це процеси глобалізації. У сучасному світі фактично сформувалася система глобалізму як специфічна форма інтеграції держав, породжує нові закономірності розвитку економіки, культури і науки на планеті. Епоха глибинних трансформацій, які пов'язані з руйнуванням або виродженням традиційних соціальних структур та формування нових, глобальних, дала змогу не просто зрозуміти і логіку злочинів, але й вирішувати питання про можливість нашої впливати на їх розгортання та усувати причини криміналізації економіки.

З метою попередження вчинення економічних злочинів та недопущення настання невідворотних наслідків, які можуть насупити у разі вчинення злочинів у сфері економічної діяльності, важливим фактором є застосування відповідних стримуючих факторів, зокрема, запобіжних заходів. Важливе значення мають такі запобіжні заходи, як: економічні; організаційні; технічні; правові виховні. [18]

Недостатньо даних для кількісної оцінки шкідливих економічних наслідків інших економічних злочинів. Такі правопорушення у зв'язку з банкрутствами, насамперед злочини проти кредиторів, завдають шкоди не тільки державі в плані ухилення від сплати податків та зборів, але й банкам, іншим кредиторам, постачальникам та орендодавцям, всі вони зазнають великих збитків. Так само недостатньо інформації про економічний вплив фінансових злочинів.

Наразі злочини в економічній сфері стали важче розслідувати. Злочини плануються ретельніше та залучають більшу кількість людей. Як процес

глобалізації, так і прискорення технологічного прогресу ще більше ускладнюють цю справу.

Вкрай важливо посилити співпрацю між світовими правоохоронними органами та продовжувати розробляти інструменти, які допоможуть їм ефективно протидіяти глобальній економічній злочинності.

Відстеження руху грошових надходжень, включаючи походження коштів, боротьба з відмиванням грошей за рахунок вилучення активів є важливими питаннями. Прийняття законодавства щодо конфіскації та конфіскації майна, придбаного злочинною діяльністю, та обміну наявними технологіями щодо цього розглядається світовою спільнотою як крок у правильному напрямку.

Ефективність протидії організованій економічній злочинності, поряд з іншим, залежить також від належного рівня професійної компетентності працівників правоохоронних органів, опанування сучасних методів виявлення, розслідування та попередження злочинів. Для розроблення відповідних методик доцільно запровадити постійний моніторинг та узагальнення передового досвіду діяльності правоохоронних органів і судів на основі вивчення матеріалів кримінальних й оперативно-розшукових справ, проводити широкомасштабні соціологічні опитування, активно залучати до наукових досліджень досвідчених практичних працівників, а також експертів з різних галузей знань.

Список використаної літератури:

1. Cyber-laundering, the new face of money laundering in the digital age [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: - <https://integrity-asia.com/blog/2018/09/26/cyber-laundering-the-new-face-of-money-laundering-in-the-digital-age/>.

2. Economic crime [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-trends/crime-areas/economic-crime>.

3. Fighting Economic Crime in the Financial Services sector [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.pwc.com/gx/en/economic-crime-survey/pdf/fighting-economic-crime-in-the-financial-services-sector.pdf>.

4. Global Economic Crime and Fraud Survey 2018: Ukrainian findings [Електронний ресурс] // 2018 – Режим доступу до ресурсу: <https://www.pwc.com/ua/en/survey/2018/pwc-gecs-2018-eng.pdf>.

5. Impact of economic and financial crimes on economic growth in emerging and developing countries [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.researchgate.net/publication/336890112_Impact_of_economic_and_financial_crimes_on_economic_growth_in_emerging_and_developing_countries_A_systematic_review.

6. R. T. Naylor. Wages of Crime: Black Markets, Illegal Finance and the Underworld Economy / R. T. Naylor., 2002. – (Cornell University). Ст – 16.

7. The Growing Global Threat of Economic and Cyber Crime [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://www.utica.edu/academic/institutes/ecii/publications/media/global_threat_crime.pdf.

8. Jekonomicheskij obraz myshlenija [The economic way of thinking]. – 367.

9. Аслаханов А. А. Тенденции развития экономической преступности [Електронний ресурс] / А. А. Аслаханов – Режим доступу до ресурсу: <https://econ.wikireading.ru/42583>

10. Білоус В. Т. Координація боротьби з економічною злочинністю / Білоус В. Т. – 449 с.

11. Бучко М. Корислива фінансово-економічна злочинність як протидія демократичним перетворенням [Електронний ресурс] / М. Бучко – Режим доступу до ресурсу: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis64r_81/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=REF&P21DBN=REF&S21ST

N=1&S21REF=10&S21FMT=fullwebr&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=A=&S21COLORTERMS=1&S21STR=Бучко%20M\$.

12. Вівчар, Мартинюк. Специфіка особливостей фінансово-економічної безпеки банківського контролю над економічною злочинністю [Електронний ресурс] / Вівчар, Мартинюк – Режим доступу до ресурсу: <http://www.vestnikdnu.com.ua/archive/201371/53.html>

13. Економічна злочинність в Україні [Електронний ресурс] / С. Й. Кравчук – Режим доступу до ресурсу: - <http://westudents.com.ua/knigi/116-ekonomchna-zlochinnst-v-ukran-kravchuk-sy.html>.

14. Економічні злочини: попередження і боротьба з ними [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis64r_81/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=REF&P21DBN=REF&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=fullwebr&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=A=&S21COLORTERMS=1&S21STR=Бучко%20M\\$](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis64r_81/cgiirbis_64.exe?Z21ID=&I21DBN=REF&P21DBN=REF&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=fullwebr&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=A=&S21COLORTERMS=1&S21STR=Бучко%20M$).

15. Звіт про результати боротьби з організованими групами та злочинними організаціями за січень-грудень 2017 р. [Електронний ресурс] // Генеральна Прокуратура України – Режим доступу до ресурсу: https://www.gp.gov.ua/ua/stst2011.html?dir_id=113287&libid=100820.

16. Мельничук Т. В. Ціна економічної злочинності: проблемні аспекти визначення та застосування / Мельничук Т. В. – Ст – 189-193

17. Мочкош Я. В. Проблеми боротьби з економічною злочинністю [Електронний ресурс] / Я. В. Мочкош – Режим доступу до ресурсу: http://kul.kiev.ua/images/chasop/2012_2/299.pdf.

18. Олашин М. М. Економічна злочинність: причини поширення і шляхи подолання [Електронний ресурс] / М. М. Олашин – Режим доступу до ресурсу: https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjzwpCIp5DpAhXk_CoKHfAIBx0QFjAAegQIARAB&url=http%3A%2F%2Firbis-nbuv.gov.ua%2Fcgi-

bin%2Firbis_nbuв%2Fcgіirbis_64.exe%3FC21COM%3D2%26I21DBN%3DUJRN%26P21DBN%3DUJRN%26IMAGE_FILE_DOWNLOAD%3D1%26Image_file_name%3DPDF%2Fevpe_2015_7_20.pdf&usg=AOvVaw14UktGncayCGC8Kmls_opc.

19. Основні види економічної злочинності та її відмінність від традиційної злочинності [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://pidruchniki.com/10561127/ekonomika/osnovni_vidi_ekonomichnoyi_zlochinnosti_vidminnist_vid_traditsiynoyi_zlochinnosti.

20. Пашнюк Л. О. Загрози економічній безпеці підприємства та засоби їх нейтралізації [Електронний ресурс] / Пашнюк Л. О. – Режим доступу до ресурсу: <https://cyberleninka.ru/article/n/zagrozi-ekonomichniy-bezpetsi-pidpriemstva-ta-zasobi-yih-neytralizatsiyi/viewer>.

21. Погорецький М. А. Організована злочинність в Україні: тенденції розвитку та заходи протидії [Електронний ресурс] / М. А. Погорецький – Режим доступу до ресурсу: http://www.irbis-nbuв.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuв/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=boz_2007_16_9.

22. Причини поглиблення економічної злочинності в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: https://pidruchniki.com/15290527/ekonomika/prichini_pogliblennya_ekonomichnoyi_zlochinnosti_ukrayini.

23. Пчеліна О. В. Механізм вчинення економічних злочинів / О. В. Пчеліна – С. 118-122

24. Україна. Всесвітній огляд економічних злочинів. Кіберзлочини в центрі уваги. [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: https://www.pwc.com/ua/uk/press-room/assets/gecs_ukraine_ua.pdf

25. Хавронюк М. Теоретико-кримінологічне дослідження детермінації економічної злочинності в Україні в умовах переходу до ринкової

економіки [Електронний ресурс] / Хавронюк М. – Режим доступу до ресурсу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnapu_2009_2_22.

26. Нікітін Ю. В. Особливості запобігання та протидії економічній злочинності як дестабілізуючого чинника економічної безпеки держави [Електронний ресурс] / Ю. В. Нікітін // Ефективна економіка. – 2014.

Горецький О. В. Вплив економічної злочинності на юридичну сферу

Анотація: Тенденція економічної злочинності протягом останніх десяти років свідчить про збільшення кількості злочинів, скоєних за допомогою інформаційних та телекомунікаційних технологій. Деякі поширені економічні злочини відносяться до категорії кіберзлочинності. Наприклад, розтрата або присвоєння активів у банківських установах часто здійснюється шляхом введення неправдивої інформації, яка обробляється на електронних комп'ютерах, автоматизованих системах, комп'ютерних мережах, або що засоби масової інформації зберігають інформацію, створену особою, яка має до неї доступ, наприклад, бухгалтер або скарбник.

Ключові слова: економічна злочинність, фінансово-економічна безпека, фінансово-економічна безпека, економічний злочин.

Горецкий А. В. Влияние экономической преступности на юридическую сферу

Аннотация: Тенденция экономической преступности в течение последних десяти лет свидетельствует об увеличении количества преступлений, совершенных с помощью информационных и телекоммуникационных технологий. Некоторые распространенные экономические преступления относятся к категории киберпреступности. Например, растрата или присвоение активов в банковских учреждениях часто осуществляется путем введения ложной информации, обрабатываемой на электронных компьютерах, автоматизированных системах, компьютерных

сетях или что средства массовой информации хранят информацию, созданную лицом, имеющим к ней доступ, например бухгалтер или казначей.

Ключевые слова: экономическая преступность, финансово-экономическая безопасность, финансово-экономическая безопасность, экономическое преступление.

Goretsky A.V. The impact of economic crime on the legal sphere

Abstract: The trend of economic crime over the last ten years shows an increase in the number of crimes committed with the help of information and telecommunications technologies. Some common economic crimes fall into the category of cybercrime. For example, the misappropriation or misappropriation of assets in banking institutions is often carried out by entering false information that is processed on electronic computers, automated systems, computer networks, or that the media store information created by a person who has access to it, for example, accountant or treasurer.

Keywords: economic crime, financial and economic security, financial and economic security, economic crime.